

V O N N I S

VAN DE ARRONDISSEMENTS-REGTBANK TE HAARLEM,
REGTDOENDE IN DE STRAFZAAK,
BIJ DEZELVE AANHANGIG GEMAAKT DOOR DE DAGVAARDING
VAN WEGE DEN OFFICIER VAN JUSTITIE BIJ DE GENOEMDE REGTBANK
TEGEN

Hendrik Telvelde
sigarenmaker
18 jaren, *woonde te Assendelft*
geborente Landijk

In naam des Konings.

De ARRONDISSEMENTS-REGTBANK TE HAARLEM, regtdoende in strafzaken;
De voorschriften der wet in acht genomen, en in raadkamer beraadslaagd hebbende;
Gezien het exploit van dagvaarding van de *2* beklaagde ;
Gehoord ~~de verklaringen der getuigen en de opgaven van de~~ beklaagde ;
Gelet op het requisitoir van den Officier van Justitie, hiertoe strekkende, dat de beklaagde *z al* worden
~~schuldig verklaard aan het h~~ *bij dagvaarding ten laste gelegde, daarstellend.*

vrijgesproken van de aanklacht
de boete te dragen door den Staat.

~~Zoemedede in de kosten van het rechtsgeding des noods invorderbaar bij lijfswang, met bepaling
dat de boete zoo de veroordeelde die niet beta binnen twee maanden na daartoe te zijn aan-
gemaand vervangen worden door gevangenisstraf.~~

~~alles overeenkomstig de artt. 227, 207 Wetboek van Strafvordering mitsgaders artt.:
van het Wetboek van Strafrecht der Wet van 22 April 1864 (St. Bl. n°. 29) art. 20 der Wet van 29 Junij
1854 (St. Bl. n°. 102) artt. 1, 2, 3, Wet van 28 Junij 1851 (St. Bl. n°. 68.)~~

Overnemen dat aan de beklagde
by dagvaarding is ten laste gelegd!
dat hy, die evenals zyne ouders in Januarij
1830 te Assendelft woonde en die

Daaron als geboren op 2 April
1861, zick in de maand January
1880 by Burgemeester e Wethouders
der gemeente Assendelft voor de
nationale Melitie had behooren
aan te geven, eerst op 24 February
1880 tot die aangifte is overgegaan.

Overzeggende slot met regtens is
bewezen slot de beklagde zick heeft
schuldyig gemaakt aan het feit
hem by acte van slagvanding te
laste geleyd, zickat by daerover
behoort te worden vrygesproken,
gezien de arth. 210, 234. Wetboek
van Strafvordering.

Regt doende in naam des Konings.
Verklaart hetgeen den beklagde
is te last geleyd niet bewezen.

Spreekt hem daerover vry. de hoer.
ten te dragen door den Staat.

Regtdoende in Naam des Konings ;
Verklaart de beklaagde schuldig aan voormeld gequalificeerd wanbedrijf
Veroordeelt de alzoo schuldig verklaarde

Bepaalt dat indien de veroordeelde de boete niet beta binnen twee maanden na daartoe te zijn aange-
maand dezelve z worden vervangen door gevangenisstraf van dag

De voren toegepaste en ter terechtzitting voorgelezen Wetsartikelen luiden :

Wetboek van Strafrecht.

Art. 59. De medepligtigen aan eene misdaad of wanbedrijf zullen met dezelfde straf gestraft worden als de hoofddaders zelve behoudens de gevallen, waarin de wet anders bepaald zou mogen hebben.

Art. 62. Die, met weten, gestolene goederen, of welke bij wege van misdaad of wanbedrijf onderschept of verkregen zouden mogen zijn, in het geheel of ten deele, verheeld of geborgen hebben, zullen desgelijks als medepligtige van die misdaad of dat wanbedrijf, gestraft worden.

Art. 66. Wanneer de beschuldigde beneden de zestien jaren oud is. Enz.

Art. 67. Zoo het uitgemaakt is, dat hij met oordeel des onderscheids gehandeld heeft. Enz.

Art. 69. Indien de schuldige niet dan in eene der boetstraffen vervallen is, zal hij tot zoodanige boetstraffen veroordeeld mogen worden, als gepast zal bevonden worden, mits deze straffe beneden de helft zij van die, welke hij ondergaan zou, zoo hij zestien jaren oud ware geweest.

Art. 209. Alle aantasting, alle geweldadige en feitelijke wederstand jegens de bedienende beambten, de veld- of boschwachters, den gewapenden arm, degenen die over de invordering der schattingen en opbrengsten gesteld zijn, derzelve deurwaarders, degenen, die over de inkomende en uitgaande regten gesteld zijn; degenen die eene geregtelijke bewaring voeren de ambtenaren of agenten der regeringspolitie of regtspolitie, wanneer zij ter uitvoering der wetten, der bevelen of bevelschriften van het openbaar gezag, of der regterlijke bevelen of vonnissen handelen, wordt naar de omstandigheden, misdaad of wanbedrijf van wederspanningheid verklaard.

Art. 212. Zoo de wederspanningheid slechts van een of twee personen, met wapenen gepleegd is, zal zij gestraft worden met eene gevangenzetting van zes maanden tot twee jaren; en zoo zij zonder geweer of wapenen plaats heeft gehad, met eene gevangenzetting van zes dagen tot zes maanden.

Art. 224. De belediging met woorden, gebaarden of dreigementen aan eenig bedienend beambte (officier ministeriel) of een de gewapende magt in handen hebbend agent, in de waarneming of ter gelegenheid van de waarneming zijner bediening aangedaan, zal gestraft worden met eene geldboete van zestien tot twee honderd franken.

Art. 228. Al wie, zelfs zonder wapenen en zonder dat er kwetsuren uit ontstaan zijn, een magistraatspersoon, in de waarneming zijner bediening of ter gelegenheid van die waarneming geslagen zal hebben, zal met eene gevangenis van twee tot vijf jaren gestraft worden enz.

Art. 230. De geweldadigheden van de soort bij art. 228 uitgedrukt, tegen eenen bedienenden ambtenaar (officier ministeriel), eenen agent van de gewapende magt of een burger, die met het bedienen van eene openbare dienst belast is, begaan wordende, zullen, in geval zij voorvallen onder of ter gelegenheid van het waarnemen van hunne dienst, met eene gevangenzetting van eene tot zes maanden gestraft worden.

Art. 311. Wanneer de kwetsuren of slagen geenerlei ziekte of beletsel van te werken, als bij art. 309 vermeld, veroorzaakt zullen hebben, zal de schuldige met eene gevangenzetting van eene maand tot twee jaren en eene geldboete van zestien tot tweehonderd franken gestraft worden. Ingeval van voorbedachten rade of verraderlijken aanval, zal de gevangenzetting zijn voor twee tot vijf jaren en eene geldboete van vijftig tot vijfhonderd franken.

Art. 401. De overige dieverijen in deze afdeeling niet bij name of afzonderlijk vermeld, gaauwdieverijen en beurzensnijderijen, zooals ook de pogingen tot het begaan van deze zelfde wanbedrijven, zullen gestraft worden met eene gevangenzetting van ten minste één jaar en ten hoogste vijf jaren, en zullen ook zelfs met eene geldboete gestraft mogen worden, die van zestien franken ten minste en ten hoogste van vijfhonderd franken zal zijn.

Art. 386. Met het tuchthuis zal gestraft worden, al wie zich schuldig gemaakt heeft aan dieverijen, in een der navolgende gevallen gepleegd:

1. In geval de dieverij bij nacht en door twee of meer personen gepleegd is; of zoo zij gepleegd is met slechts eene van deze twee omstandigheden, maar tevens op eene plaats die bewoond was of tot bewoning diende;

4. In geval de dieverij gepleegd is door eenen herbergier, eenen logementhouder, eenen voerman, eenen schipper of schuitenvoerder of eenen van hunne bedienden, wanneer zij goederen die hun als zoodanig toevertrouwd waren, geheel of ten deele gestolen hebben: of eindelijk, zoo de schuldige den diefstal gepleegd heeft, in de herberg of het logement waar hij intrek had.

Art. 456. Al wie, in 't geheel of ten deele, grachten of slooten gedempt, omheiningen, waarvan ook gemaakt, afgebroken, levende of doode hagen of heggen, afgehakt, of gesneden, of uitgetrokken zal hebben; al wie eindpalen of hoeksteenen of hoekboomen, of andere boomen die geplant of erkend zijn, om de scheidingen tusschen onderscheidene erven aan te wijzen, verzet of weggenomen zal hebben, zal gestraft worden met een gevangenis, die niet beneden een maand noch boven een jaar zal mogen zijn, en een geldboete ten bedrage van het vierde deel der teruggaven en schaden en intressen, die in geenerlei geval beneden de *vijftig franken* zal mogen zijn.

Art. 463. In al de gevallen, waarin de straf van gevangenis bij dit Wetboek gesteld wordt, worden de Regtbanken gemagtigd om bij aldien het veroorzaakte nadeel geene vijf en twintig franken te boven gaat, en bijaldien de omstandigheden het wanbedrijf schijnen te verkleinen, de gevangenisstraf zelfs tot beneden de zes dagen en de boete zelfs beneden de zestien franken te verminderen. Zij zullen ook de eene of de andere dezer straffen afzonderlijk mogen wijzen, zonder dat zij in enig geval beneden de bloote policiestraf mag zijn.

Wet van 29 Junij 1854 (St. Bl. n°. 102).

Art. 7. De bepaling van art. 2 der Wet van 28 Junij 1851 (St. Bl. n°. 68) wordt uitgestrekt tot de gevallen waarin de regter de gevangenisstraf voor vier jaren of minder zou hebben uitgesproken.

Art. 11. De artt. 56, 57 en 58 van het Wetboek van Strafrecht zijn afgeschaft.

Indien iemand, na reeds te voren hetzij tot eene crimenele straf, hetzij tot eene gevangenisstraf voor den tijd van langer dan een jaar of tot eenzame opsluiting voor den tijd van langer dan zes maanden te zijn veroordeeld geweest, andermaal wegens misdaad of wanbedrijf daarna gepleegd teregtstaat, stelt de vroegere veroordeeling eene verzwarende omstandigheid daar waarop de regter behoudens de bepalingen van de artt. 9 en 20 dezer Wet bij de toepassing der straf moet achtgeven.

Art. 14 n°. 1. Met gevangenisstraf van twee tot vijf jaren worden gestraft: De geweldadigheden tegen ambtenaren en agenten, vermeld in art. 230 van het Wetboek van Strafrecht, indien zij slechts bloedstorting, kwetsing of ziekte hebben voortgebracht;

2. De gewelddadigheden in art. 309 van dat wetboek vermeld;

3. Diefstal op den openbaren weg, zonder geweld of bedreiging;

4. Diefstal met braak, inklimming of valsche sleutels, op plaatsen, die niet als bewoonde huizen worden aangemerkt of daarmede gelijk gesteld;

5. diefstal bij nacht, door meer dan één persoon, op plaatsen, die niet als bewoonde huizen worden aangemerkt of daarmede gelijk gesteld;

7. diefstal, vermeld in n°. 4 van hetzelfde art. 386, doch alleen in het geval, dat hij is bedreven door iemand in herbergen opgenomen.

Art. 20. Het art. 463 van het Wetboek van Strafrecht kan worden toegepast ook dan, wanneer de toegebrachte schade de 25 francs te boven gaat, of tegen het wanbedrijf in het Strafwetboek slechts enkele geldboete is bedreigd. Enz.

Wet van 28 Junij 1851 (St. Bl. n°. 68). Art. 1. Bij veroordeeling tot correctionele gevangenisstraf kan de regter, met inachtneming van het bepaalde bij art. 2 en 3 bevelen, dat de straf in eenzame opsluiting moet worden ondergaan.

Art. 2. De eenzame opsluiting kan slechts worden opgelegd in de gevallen, waarin de regter de gevangenisstraf, uit kracht der betrokkene strafwet, voor één jaar of minder zou hebben uitgesproken, en in geen geval voor langer dan de helft van den tijd dier gevangenisstraf.

Art. 3. De eenzame opsluiting wordt door den regter alleen bevolen, wanneer hij, in de omstandigheden des misdrijs, of de geaardheid van den schuldig verklaarde daartoe bijzondere aanleiding vindt.

Wet 24 Julij 1871 (St. Bl. n°. 84).

Art. 7 der Wet van 29 Junij 1854 (St. Bl. n°. 102) wordt gelezen als volgt:

De bepaling van art. 2 der Wet van 28 Junij 1851 (St. Bl. n°. 68) wordt uitgestrekt tot de gevallen waarin de regter gevangenisstraf van vier jaren of minder zoude hebben uitgesproken.

Wet van 22 April 1864 (St. Bl. n°. 29). Art. 1. Bij elke door deze Wet niet uitgezonderde veroordeeling tot geldboete wordt door den Regter bepaald dat de boete, zoo de veroordeelde haar niet betaalt binnen twee maanden na daartoe te zijn aangemaand, vervangen zal worden door gevangenisstraf van:

- ten hoogste een jaar enz.
 - ten hoogste eene maand en ten minste vier dagen, indien meer dan f 100,
 - ten hoogste veertien dagen en ten minste drie dagen, indien meer dan f 50,
 - ten hoogste zeven dagen en ten minste twee dagen, indien meer dan f 10.
 - ten hoogste drie dagen en ten minste een dag, indien niet meer dan f 10 aan boete is opgelegd.
- De gevangenisstraf van eene maand duurt dertig dagen, die van een dag vier en twintig uren.

Art. 2. (post alia.)

Wanneer de hoofdstraf in eenzame opsluiting moet worden ondergaan, ook dan wanneer die voor den tijd van één jaar is opgelegd, bepaalt de regter, dat de gevangenisstraf, die, bij wanbetaling in de plaats der geldboete treedt, op gelijke wijze zal worden uitgevoerd, met inachtneming der bij art. 2 der Wet van 28 Junij 1851 (St. Bl. n°. 68) vastgestelde verhouding;

Aldus gedaan en gewezen bij de Regtbank voornoemd bij de Heeren en Mrs. *Duyman v. Triest*

Vice-president *Prins en 't Hooft* regters
en ter openbare Teregtzitting van den *8 April* achttien honderd *80*.
door voornoemden Heer Vice-president uitgesproken in tegenwoordigheid van gemelde Heeren *regters*
van den Heer Mr. *J. P. B. de Haan* *Beccari*
substituut officier van Justitie en van den Heer Mr. *J. Schuurbeek* *Ballu* substituut Griffier.

Baer

Duyman v. Triest

J. P. B. de Haan

J. Schuurbeek